

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: Udrag fra De Nygifte

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "Nye digte - 1841", i Heiberg, Johan Ludvig: *Nye digte - 1841*, udg. af Klaus P. Mortensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, cop. 1990, s. 115. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergjl05val-shoot-idm140194650452848/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Nye digte - 1841

Marie

Jeg staaer, som af Skrækken knuset!
Husker du, jeg sporede Tordenen igaar?
Nu har Lynet slaet ned her i Huset!

Vilhelm

Ja, dobbelt forfærder et Slag, som saa brat
Kommer, for uventet at dræbe.
Jeg favnede min Hustru i en lykkelig Nat,
Min Læbe søgte hendes Læbe;

Saa lyksalig var mig hos min Hjertenskjær
Natten i den fredelige Hytte;
Men imidlertid kom os Døden saa nær,
Og greb sit uventede Bytte.

Fredrik

Jeg kommer igjen, for et Ord endnu
At sige mine Gæsteverner:
Ifald til at reise staaer Deres Hu,
Jeg strax Deres Vogn Dem sender.

Men vil De tøve hos mig her
I de første sørgelige Dage,
Da begriber De vel, Deeltagelsen er kjær
For ham, som er ene tilbage.

Vilhelm

Jeg nødigt forlader en bedrøvet Ven;
Hvad er din Mening, Marie?

Marie

Uden Spørgsmaal derom, vi blive her end,
Og Begravelsen oppebie.

Mildt hun qvæged os paa vor Vei,
Den gamle venlige Qvinde;
Saa forlade vi Huset heller ei,
Saalænge hun er herinde.

Før mig til det kolde Leie, hvorpaa
Den Døde nu slumrer rolig;
Hendes venlige Træk, hendes Smil mig maae
Gjøre med Døden fortrolig.

Fredrik

Ja kom! jeg fører Dem Begge derhen.
Og lover ved min Moders Minde:
At betragte Dem som en broderlig Ven,
Og Dem . . . som en søsterlig Veninde.